

АНАЛІЗ ТРАВМАТИЗМУ ПІДПРИЄМСТВ АПК ЯК ШЛЯХ ДО ЙОГО ПРОФІЛАКТИКИ

Зубатова Г.В.

Науковий керівник – к.т.н., доц. Присяжна Л.П.
Харківський національний технічний університет сільського господарства
імені Петра Василенка
(61050, Харків, пр. Московський, 45, каф. «Безпека життєдіяльності»,
тел. (057) 732-86-63, E-mail: mtf_khntusg@ukr.net)

Статистичні дані свідчать, що: внаслідок виробничої травми чи професійного захворювання у світі помирає одна людина кожні 3 хвилини, а в Україні - кожні 5 годин; кожної секунди у світі на виробництві травмується 4 людини, в Україні кожні 8 хвилин травмується одна людина.

При цьому слід зазначити, що в Україні в цілому і в Харківській області у тому числі має місце тенденція зниження травматизму. Однак спостерігається збільшення смертельного травматизму в деяких галузях промисловості та сільському господарстві. Хоча питома вага нещасних випадків зі смертельним наслідком до загальної кількості потерпілих становить незначний відсоток, але на с.-г. об'єктах їх кількість протягом останнього десятиріччя практично не зменшилась. І за загальною кількістю травм агропромисловий комплекс посідає друге місце.

Аналіз виробничого травматизму дозволяє виявити причини і визначити закономірності його виникнення. На основі такої інформації розробляються заходи та засоби щодо профілактики травматизму.

Методи аналізу травматизму можна поділити на дві групи: імовірісно-статистичні та детерміністичні. Імовірісно-статистичні методи дозволяють виявити залежність між чинниками системи праці та травматизмом на основі вивчення нещасних випадків, що вже сталися. На практиці найбільш поширеним є статистичний метод аналізу травматизму. При цьому використовуються показники частоти травматизму (коефіцієнт частоти), показники співвідношення (коефіцієнт тяжкості та коефіцієнт непрацевдатності). Вивчення динаміки таких показників й використовується у більшості випадків. Але такий аналіз не дозволяє виконати прогнозування травматизму для його подальшої профілактики.

Успішна профілактика виробничого травматизму можлива лише за умови ретельного вивчення причин їх виникнення. Для полегшення цього завдання прийнято поділяти причини виробничого травматизму і професійної захворюваності на наступні основні групи: організаційні, технічні, санітарно-гігієнічні, економічні, психофізіологічні. Як показує аналіз, організаційні причини становлять 70-75%% від загальної кількості причин.

Таким чином, визначивши найбільш поширені організаційні причини є можливість розробити конкретні рекомендації щодо зменшення травматизму на об'єктах сільського господарства.